

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

Amplissimo, Consvitissimoque Viro, D. Christophoro Dasson-Villio, Concilii Secreti Et Status Reg. Cath. Maiest. In Belgio Senatori Prudentissimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

EPISTOLA

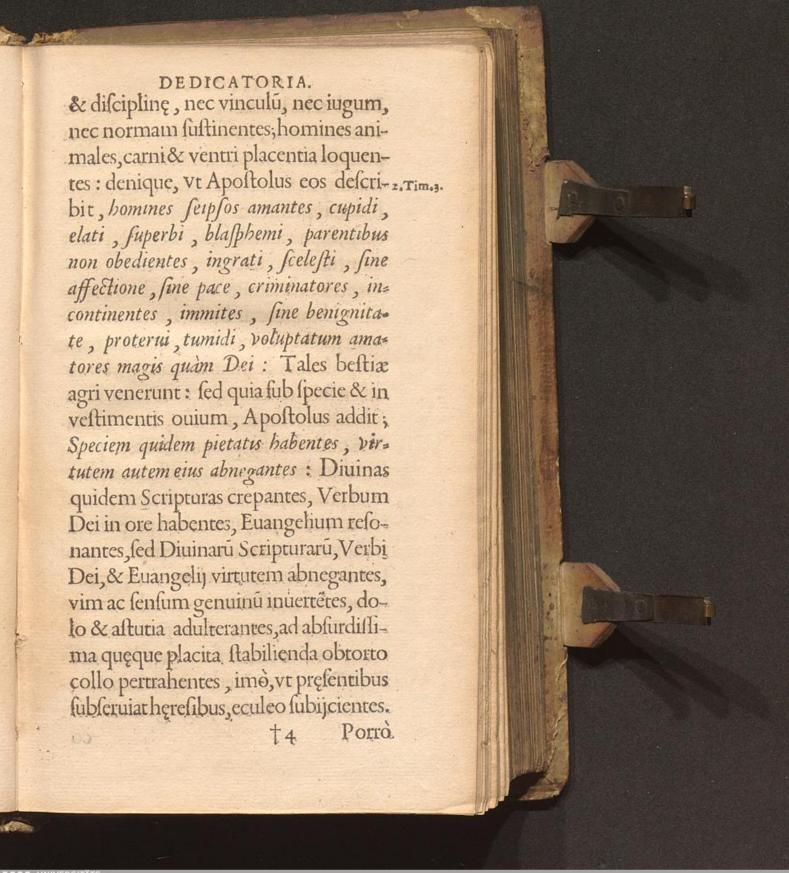
pestilens, dum vt iam pridem ante annos multos contra nostri temporis corruptiflimos harcticos varia in lucem dedi monimenta, ita nunc aduersus cosde alia procudere no desino; vocifereturque, Quid adeò hic víque latrat Stapletonus? vsurpare me oportet, ac dicere, Quia video fures. Quia video Toan. 10. homines, qui non intrates per ostium, sed ascendentes aliunde in ouile Chri-Iti, fures ac latrones funt, mactant & perdunt gregem Dominicum. Quia video & dolens video innumeros pseudoprophetas, robustos animarum prę-Berem. 29. dones, qui (vt Propheta tales describit) furantur verba Dei vnusquisque à proximo suo. Clamant apud vnumquemque: Hæc dicit Dominus, Verbum Domini, Verbum Domini. Interim non Dei verbum, sed sua somnia narrant : sua commenta obtrudunt: sua nesaria venena propinant: suas Diuini Verbi corruptelas pro Dei verbo venditant. Quia denique video in agro Dominico grassari,

EPISTOLA

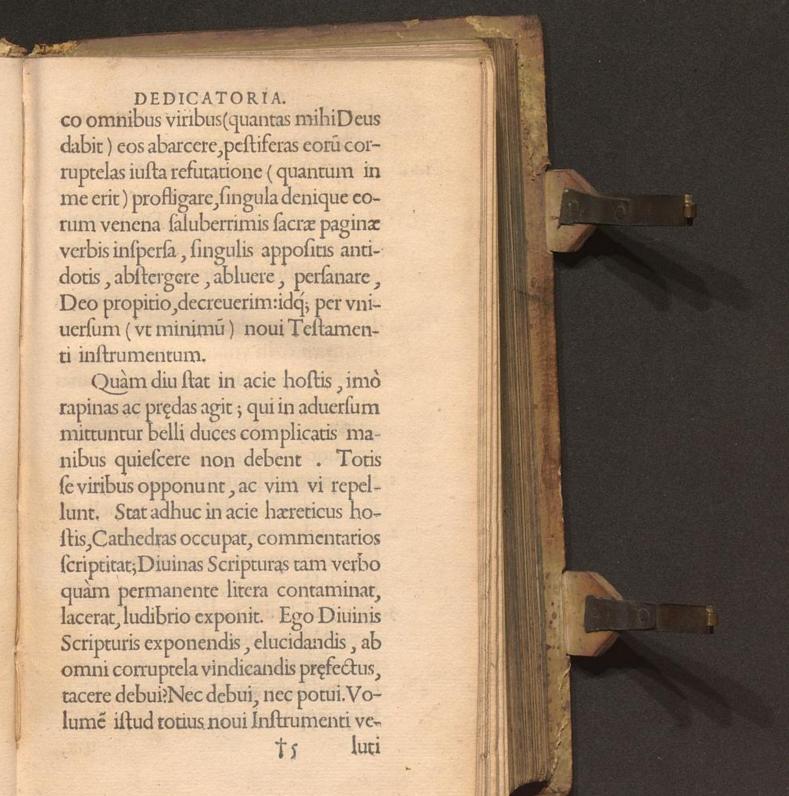
Lib,6. cap. de hæref.

peratorum leges vti debeant, inuadunt; filuam Dominicam cædunt; fontes Diuinos transuertunt; limites sacros commouent. Vident haud dubiè hanc predatoriam hæreticorum hodie licentiam alij quam plurimi. Vident, deplorant, tacent. Sed ego ad huius agri ac vineę Dominicę veluti custodiam positus, Diuinarum Scripturaru in Cathedra Academica professor & pertractator constitutus, sic vidi & ingemui, vt tacere nequeam, imò nec debeam; Propheticum illud meritò reformidans: BGi. 56. Omnes bestiæ agri venite ad deuoran= dum, vniuer sa bestia saltus. Sed quare? Causa subijcitur: Speculatores eius cæci omnes, nescierunt vniuersi, canes muti, non valentes latrare, Venerunt certè ad deuorandum, irruerunt ad prædandum multæ bestiæ agri, multæ bestiæ . faltus, lupi rapaces, feræ indomitæ, pecora campi; homines ad feducendas animas attenti, vigilantes, feroces; homines Ecclefiastice vnitatis, obedientie,

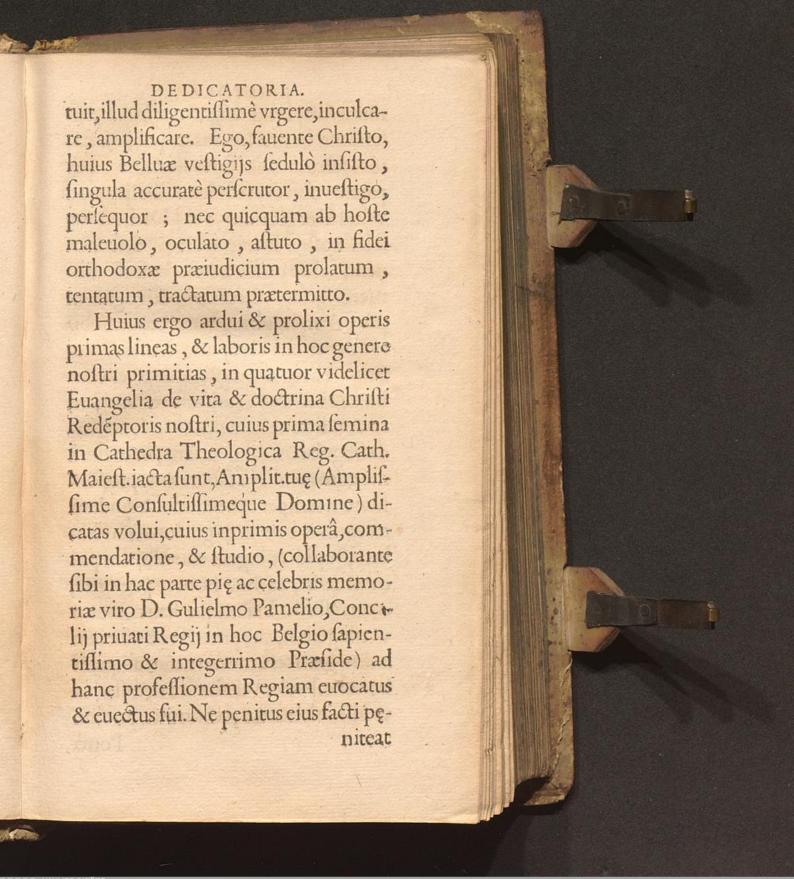
EPISTOLA

Porrò tales bestiæ agri eo numerosius confluxerunt, eo audacius in singula perruperunt, eo plenius omnia deuorauerunt, in vniuersam penè Scripturam Diuina pestilentibus editis commentarijs, & in varias Christiani orbis partes transfusis; quo hactenus pauciores extiterunt canes latrantes (penè dixera nulli) qui huiusmodi bestias hunc in modum grassantes inuaderet, qui sacri tex tus pudendas & infames corruptelas ab illis editas refutare, qui Diuinissima Christi redemptoris verba, Euangelica & Apostolica scripta, in fauorem præsentium hæresum indignissime violata, deprauata, inuerfa, toxico deniq; hæretico vitiata, sue integritati ac puritati restituere, in animu induxerunt. Quo factu est, vt in huius celeberrime Schole specula constitutus, & ad Diuinarum Scripturarum interpretationem vocatus, contra fures ac latrones istos, Diuinique Verbi intoxicatores, altissima voce latrare, à grege Catholi-

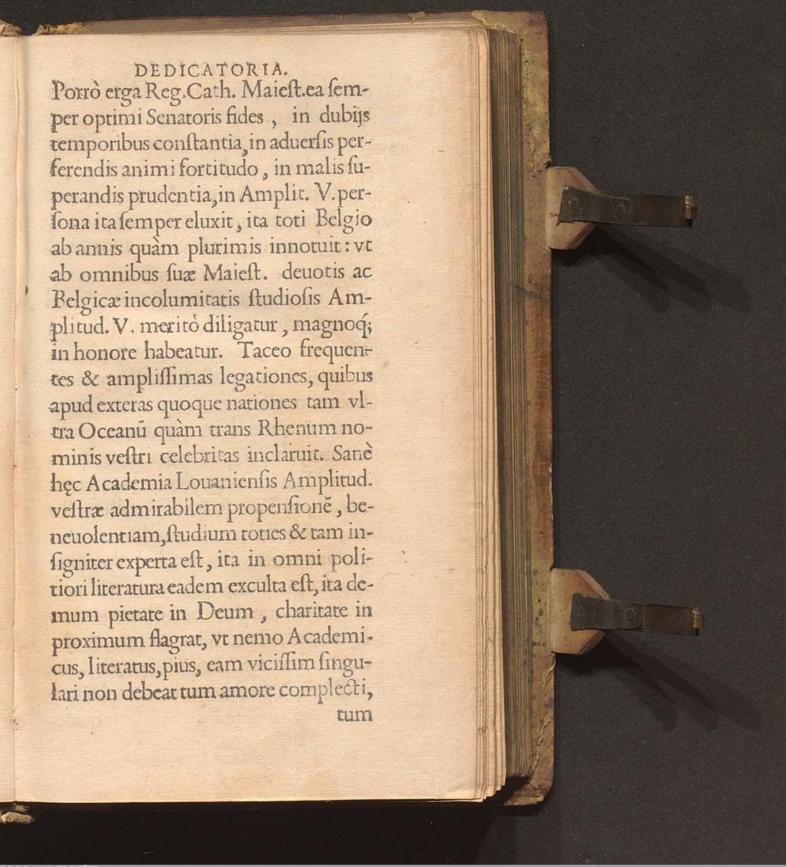
EPISTOLA luti à Deo mihi in hac vocatione porrectum comedi, deuoraui, percurri; & viscera mea completa sunt illo. Con= Iob 4. ceptum sermonem tenere quis poterit? Vilas, compertas, palparas Diuini Verbi horrendas & indignissimas corruptelas, tacere, dissimulare, intactas relinquere, qui potui? Sanè vni Caluino, qui veluti singularis ferus depastus est hac vineam Domini, & in vniuerfum nouu Testamentus criptis commentarijs maximas animaru prędas egit, (cotra quem propterea nostra maxime dirigitur intentio) hoc vnice in scribedo propositum 1. fuit, quicquid pro Catholicæ religionis dogmaribus facit, diligenter conuellere; 2. quicquid ad noua ipsius dogmata stabilienda quoquo modo facere videri possit, sedulò annotare, premere, explicare; 3. quicquid denique ad Papam, ad Episcopos, ad Monachos, ad cleru vniuer fum taxandos, traducendos, in odiú pertrahendos aliquo tandé colore per fas nefasque applicari, trahi, contorqueri po-

tuit,

EPISTOLA nitear Amplitud. tuá, primos huius professionis nostræ fructus in publicu datos, sub tuo clarissimo nomine comparere volui: vt si quid in illis sit quod vel ad Dei gloriam, vel ad orthodoxæ fidei nostræ luculentiorem defensionem, vel ad publicam studiosorú vrilitatem faciar, id totum permagna ex parte Amplitud. tue beneuole de nobis existimationi acceptum Lectores ferant. Taceo alia erga me deinceps cumulata beneficia, amoris costantiam, in conditione mea ornanda & augenda singularem diligentiam, in causis à me commendatis fauorem ac propensionem semper eximiam. Et quidem recentibus beneficijs gratiam non habere, stupidi & ingrati est: Vbi illis potitus fueris, ea sine honore præterire, etiam astuti. Vtramque hanc notam vt effugerem, que prima se obtulit tam animi grati testimoniú quâm aliquam honoris speciem deferendi occasio, ea ve mihi elabererur, committere nolui.

Porrò

EPISTOLA tum honore profequi. Sunt hæc & alia permulta quæ nec dicere est opus, nec à me sic dici possunt quemadmodum dici debent, quibus meritò permotus ac stimulatus, Amplitudini V. hoc opus nostrum Euangelicum donare volui, opus, vti spero, orthodoxis lectoribus non inutile, certe ad hæreticorum perhdiam patefacienda necessarium. Quod & eo gratius Amplitudini V. futurum non dubito, quo auitæ, orthodoxæ, Catholica & Apostolica fidei tenacissima eam esse certius cognosco. Quanquam & quod ab eo quem amas proficiscitur, aliqua apud te gratiam reportabit. Tua enim prudentia, tua pietas illa est, vt Tros Rutulusque illi nullo discrimine habeatur: nec ideo minus gratum munus sit quod ab homine Anglo prodeat, quando eo videatur acceptius, quo pauciores illa nunc gens habet orthodoxæ fidei cultores, ne dicam defensores. Accipe igitur, vir Amplissime, & animo grato complectere quale-

